

A Fővárosi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda (**cím.**, ügyintéző ügyvéd: ...) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek a ... Ügyvédi Iroda (**cím.**, ügyintéző ügyvéd: ...) által képviselt I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. r. és II.rendű alperes neve... (II.rendű alperes címe) II. r. alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. szeptember 16-án kelt, 34.G.40.201/2015/45. számú ítélete ellen az I. r. alperes által benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 160.000 (százhatvanezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. r. alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 520.200 (ötszázhuszezer - kettőszáz) forint le nem rótt másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperes a perben nem álló ... céggel szerződést kötött, mely jogviszony keretében a felperes a ... tulajdonában álló utánfutón elhelyezett kandallók, kályhák, illetve installációk különböző rendezvényeken való bemutatását vállalta. A felperes a II. r. alperessel fuvarozási szerződést kötött az utánfutón elhelyezett árukészlet bemutatókra történő elszállítása céljából. Az árukészletet a II. r. alperes részéről ... ügyvezető 2011. október 16. napján ...-tól átvette és ... hozta, majd 2011. október 31. napján a II. r. alperes ... visszaszállította. A ... történő visszaszállítás során a gépjármű közúti balesetet szenvedett, melynek során a vontató jármű és a vontatott utánfutó a sztrádán felborult és az út szélére sodródott. A balesetben más gépjármű nem sérült meg, személyi sérülés sem történt, azonban az utánfutó az árukészlettel együtt teljes egészében használhatatlanná vált. A ... 2012. december 6. napján kelt ... jelentésével a gépjármű vezetőjének, ... a baleset okozásáért való felelősségét megállapította.

A II. r. alperes a tulajdonában álló ... típusú, ... forgalmi rendszámú vontató járműre ... szerződésszám alatt érvényes kötelező felelősségbiztosítással rendelkezett az I.rendű alperes nevével (a továbbiakban: I.r. alperes). A káreseményből fakadóan a ... a baleset következtében az

utánfutóban és az árukészletben keletkezett kár összegét áterhelte a felperesre. A felperes a kárszámlát teljes (25.015 euró) összegben megtérítette a ...-nak.

A felperes elsődleges kereseti kérelmében 7.040.015.- forint főkövetelés teljesítésére kérte kötelezni az I. r. alperest akként, hogy 3.382.427.- forint tőke után 2014. február 10. napjától, 3.657.587.- forint tőke után 2014. február 4. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti törvényes mértékű késedelmi kamatot, valamint a perköltséget fizessen meg. A felperes a perköltségigényét az előzetes bizonyítás keretében felmerült közjegyzői díjban, szakértői díjban, a bírósági eljárás során kirendelt igazságügyi szakértő díjában, továbbá az ügyvédi munkadíjban kérte meghatározni. Kereseti kérelmének jogalapját a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 558. § (1) bekezdésére, 559. § (1) bekezdésére, valamint a kötelező felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (továbbiakban: Kgf. törvény) 28. § (1) bekezdésére alapította. A másodlagos kereseti kérelmében ugyanezen összeg megfizetésére kérte kötelezni a II. r. alperest a régi Ptk. 339. § (1) bekezdése, az 559. § (1) bekezdése és a Nemzetközi Közúti Árufuvarozási szerződésről szóló 1971. évi 3. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: CMR egyezmény) 4. cikke, valamint 17. cikkének 1. pontja alapján.

A felperes előadása szerint a járműszerelvénny attól, hogy a közúti forgalomban összekapcsolódik két külön jármű marad a biztosítás szempontjából, ugyanis mind a vontató, mind a vontatmány külön-külön rendelkezik kötelező felelősségbiztosítással. E körben hivatkozott arra, hogy amennyiben egységes járműként kellene kezelni a vontatót a vontatmánnyal, akkor okszerűtlen lenne az utánfutónak külön felelősségbiztosítással és a nemzetközi forgalomban külön zöldkártyával rendelkeznie. Ezt támasztja alá a MABISZ honlapján található tájékoztatás is. Előadta, hogy a KRESZ 2. §-ával szemben a Kgf. törvény járműszerelvénny fogalmat nem használ, ezért a járműszerelvénny csak egy közúti forgalmi szabályozásban releváns fogalom, aminek a biztosítás szempontjából jelentősége nincs. Érvelése szerint a rendőrségi iratokból megállapítható, hogy a balesetet a vontató jármű vezetője okozta, így a perbeli esetben egyértelmű, hogy a vontatott jármű felől indult ki az az okfolyamat, amely a gépjármű szerelvénny felborulásához vezetett. A Kgf. törvény 15. § a) és c) pontja vonatkozásában kifejtette, hogy a biztosított a gépjármű biztosítással rendelkező üzemeltetője és a gépjárművet vezető személy, amely jelen esetben más a pótkocsi és más a vontató jármű körében, így a törvény helyes értelmezése szerint a károkozó gépjármű biztosítottjainak egymással szembeni felelősségét zárja ki és nem a járműszerelvénny biztosítottjainak egymás közötti felelősségére vonatkozik, valamint a pótkocsi a vontatóhoz járműszerelvénnyként hozzákapcsolt különálló jármű, nem a károkozó gépjárműben elhelyezett tárgy, ezért ezen kizáró ok sem alkalmazható.

Kiemelte, hogy a CMR egyezmény 4. cikke szerint a fuvarlevél hiánya, szabálytalansága vagy elvesztése nem érinti sem a fuvarozási szerződés létét, sem annak érvényességét, így erre hivatkozással nem mentesülhet a fuvarozó a felelősség alól, ahogy a CMR biztosító sem. Álláspontja szerint a nemzetközi árufuvarozási jogviszony létrejötte kétségtelenül megállapítható. Ezt támasztják alá a megrendelés előkészítéséről készült e-mailek, valamint a becsatolt korábbi számlák, melyek szerint a felek között kialakult gyakorlat láthatóan az volt, hogy a II. r. alperes a nemzetközi árufuvarozási számlát mindig utólag állította ki. A tanúk egyértelműen igazolták, hogy a II. r. alperes ügyvezetője, ... volt az, akivel megbeszélték a feltételeket és akivel a jogviszony létrejött, sőt egyes feladatokat az ügyvezető látott el személyesen, ezért küldte meg ő a biztosítási kötvénny számát SMS-ben, majd a kötvénny faxon. Hivatkozott továbbá arra, hogy ...ban az átadás-átvétellről készült jegyzőkönyvet is a II. r. alperes ügyvezetője írta alá.

A CMR egyezmény 17. cikkelyének 1. pontja kapcsán hangsúlyozta, hogy jelen esetben a pótkocsi és az abban lévő eszközök együttesen minősült a szállítandó árunak. Az átadás-átvételi jegyzőkönyvből is egyértelműen kiderül, ahogy átvételre került a II. r. alperes által a ... által részére kölcsönzött árut, azaz a pótkocsi és az abban lévő eszközök. Álláspontja szerint az I. r. alperes mentesülése esetén, a II. r. alperes felelőssége a régi Ptk. 493. § (1) bekezdése, valamint a 488. § (1) bekezdése alapján megállapítható.

Az I. r. alperes érdemi ellenkérelme a teljes kereset elutasítására és a felperes perköltségben történő marasztalásra irányult. Az I. r. alperes a járműkár összegszerűsége vonatkozásában 3.496.080.- forint erejéig a felperesi követelést nem vitatta. A pótkocsin lévő eszközök értékét 2.474.676.- forint erejéig elfogadta, ezt meghaladóan az ingó vagyontárgyak értékét vitatta. A felperesi követelés jogalapját vitatta.

Előadása szerint a II. r. alperes gépjármű felelősségbiztosítása alapján a kárrendezésre nincs jogi lehetőség.

A II. r. alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság 45. sorszámon meghozott ítéletével kötelezte az I. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.502.286.- forint főkövetelést továbbá 3.496.080.- forint tőke után 2014. február 1. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, 3.006.206.- forint tőke után 2014. február 4. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző félév utolsó napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, valamint 509.640.- forint perköltséget. Kötelezte továbbá, hogy külön felhívásra a Magyar Államnak fizessen meg 392.832.- forint kereseti illetéket.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 31.750.- forint perköltséget, valamint külön felhívásra a Magyar Államnak 29.568.- forint kereseti illetéket.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Az ítéletben tényként állapította meg, hogy a káresemény időpontjában az I. r. alperesi biztosítótársaságnál érvényes kötelező felelősségbiztosítással rendelkező ... típusú, ...-as forgalmi rendszámú gépjármű volt a vontató jármű. A vontató jármű a perben nem álló ... tulajdonát képező utánfutót és a rajta lévő eszközöket vitte ..., melynek során bekövetkezett a káresemény. A ... a II. r. alperes alkalmazottjának a felelősségét állapította meg a baleset bekövetkezéséért.

Ezért a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló Kgf. törvény 3. § 4. pontjának alkalmazásával megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a II. r. alperes biztosítottjának minősül. Ugyanezen jogszabályhely 19. pontja alapján arra következtetett, hogy a ... a biztosítási esemény károsultja, akinek a kárát a felperes megtérítette.

Az ítélet jogi indokolásában a régi Ptk. 348. § (1) bekezdése alapján rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az I. r. alperesnek kell megtéríteni a ..., mint károsult kárát, tekintettel arra, hogy a kárt a II. r. alperes alkalmazottja okozta, aki az I. r. alperes biztosítottjának minősül.

Idézte a Kgf. törvény 3. § 4. pontjában, a 3. § 10. pontjában, továbbá a 3. § 19. pontjában meghatározott, a perbeli esetben releváns fogalmakat. Idézte továbbá a 15. § a), b), és c) pontjait is, melyben rögzített törvényi kizárási okok meghatározzák, hogy a kötelező felelősségbiztosítás mely károkra nem terjed ki. Hivatkozott az 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet p) pontjában meghatározott járműszerelvény fogalomra is. Megállapította, hogy a vontató és a hozzákapcsolt

vontatmány egymással fizikailag összekapcsolva szállítási feladatokat lát el. A vontató és a vontatmány, mint járműegység a gépjármű kötelező felelősségbiztosítás szempontjából különálló és külön-külön biztosítandó egységnek minősül. A vontató sofőrje a járműegység üzemeltetése során a vontatmányt is működteti, magatartása nem minősül a vontatmány szempontjából az üzemi tevékenység körén kívül eső oknak. A közúti forgalomban a pótkocsi kizárólag a vontató járművel együtt vehet részt. Hangsúlyozta, hogy abban az esetben, hogy ha a járműszerelvény a kötelező felelősségbiztosítás szempontjából egységet képezne, úgy nem kellene a vontatóra és a vontatmányra külön felelősségbiztosítási szerződést kötni, hanem a vontató jármű felelősségbiztosítása kiterjedne a vontatmányra is. Utalt arra, hogy előfordulhatnak olyan tényállások amikor a vontatmány üzemben tartója felel a bekövetkezett kárért, mert a károkozás a vontatmány üzemi tevékenységének körén belül történt. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy a Kgf. törvény 15. § c) pontja szerinti törvényi kizárási ok nem áll fenn a perbeli esetben, tekintettel arra, hogy a járműszerelvény biztosította és a károsultjának a személye elválík egymástól.

Utalt ..., ..., ..., valamint ... tanúk vallomására, amelyek értékelésével megállapította - az I. r. alperes hivatkozásával szemben -, hogy a II. r. alperes a felperesnek fuvarozási tevékenységet végzett

Idézte a CMR egyezmény 1. cikkének 1. pontját, valamint a 32. cikk 1-2. pontjait is. Hangsúlyozta, hogy a II. alperes képviseletében eljáró ... ügyvéd a felperesi felszólamlást a 2012. szeptember 12. napján kelt levelében elutasította, a felperes pedig a keresetét 2014. július 9-én érkezett a Pesti Központi Kerületi Bíróságon. A CMR 32. cikkének 1-2. pontjai alapján megállapította, hogy a felperesi felszólamlás elutasítása és a keresetlevél elutasítása között több, mint egy év eltelt, így a követelés elévült, ezért a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás alapján marasztalta az I. r. alperest a felperes kárának megtérítésére.

Az előzetes bizonyítási eljárás során kirendelt ... igazságügyi szakértő, továbbá a bíróság által kirendelt ... igazságügyi szakértő megállapításai alapján a vontatmányban bekövetkezett kár értékét 3.496.080.-Ft-ban, a fóliázás költségét 484.530.-Ft-ban, a jármű szállításának költségét 47.000.-Ft-ban, az utánfutón szállított eszközök értékét 2.474.676.-Ft-ban fogadta el. A késedelmi kamat mértékét a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján állapította meg, míg a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a pernyertesség-pervesztesség arányában határozott a perköltség összegéről.

Az ítélettel szemben az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Részletesen kifejtett álláspontja szerint a kereset a jogalap szintjén alaptalan.

A felperes elsődleges keresetével összefüggésben hivatkozott a II. r. alperes ügyvezetője, ... beadványában foglaltakra, mely szerint a felperes nem kötött fuvarozási szerződést az II. r. alperesi társasággal. A fuvarozási szerződés megkötésére magánszeméllyel került sor, tehát a II. r. alperes nem állt szerződéses kapcsolatban a felperessel a perbeli esetben. Álláspontja szerint az eljárás során meghallgatott ..., ... és ... tanúk vallomásából nem lehetett megállapítani, hogy milyen jogviszony keretében vezette a vontató gépjárművet, fuvarozási szerződés létrejött-e, amennyiben igen, milyen feltételekkel.

Hangsúlyozta, hogy az ítélet a II. alperessel szemben nem tartalmazott rendelkezést.

Álláspontja szerint a II. r. alperes gépjármű felelősségbiztosítására nem rendezhető a perbeli balesetben keletkezett kár. Hivatkozott a Kgf. törvény 3. § 4. pontjában meghatározott biztosítás fogalomra, melyből azt a következtetést vonta le, hogy a nyerges vontató és a pótkocsi összekapcsolásakor létrejövő járműszerelvény egységes veszélyes üzemmé válik, egy járművezető által irányított egységes közlekedési eszközként jelenik meg mindaddig, ameddig azok

szétválasztásával, két egymástól jól elkülöníthető, önállóan is külön kockázatot jelentve vissza nem nyerik saját veszélyes üzemi jellegüket. Jogi álláspontjának igazolására hívta fel a Legfelsőbb Bíróság (jelenleg Kúria) Pfv.VIII.21.380/2009/6., valamint a Pfv.VI.22.136/2011/16. számú ítéleteit, melyek a járműszerelvényt egységes egészként kezelik. Álláspontja szerint amennyiben a járműszerelvény egységes egészként kezelhető csak, úgy a járműszerelvény két egysége összekapcsolódásuk idejéig csak egy járműként határozhatóak meg. Ezen esetben viszont a Kgyb. törvény 15. § a) és c) pontjainak alkalmazásának van helye.

A felperes másodlagos keresetével összefüggésben tett ítéleti megállapításokra figyelemmel előadta, hogy az I. r. alperesnek a II. r. alperessel a perbeli káresemény időpontjában nem volt hatályban CMR szerződés. Hivatkozott a II. r. alperes jogi képviselője által a felperes jogi képviselőjéhez írt, 2012. szeptember 12.-i keltezéssel ellátott levelére, melyben akként nyilatkozott, hogy a II. r. alperes a felperes részére fuvarozási feladatot nem végzett. Ebből következően megállapítható egyrészt, hogy a felperes és a II. r. alperes között fuvarozói jogviszony nem jött létre, másrészt, hogy az I. és a II. r. alperesek között erre irányuló jogviszony nem volt hatályban a kár időpontjában. Hangsúlyozta azonban, hogy amennyiben a fuvarozási jogviszony a felperes és a II. r. alperes között létre jött volna, és hatályban lett volna CMR biztosítás az I. és a II. alperesek között, akkor elévült volna a felperes követelése.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a II. r. alperes által a jogorvoslati kérelemben felhívott és az elsőfokú eljárásban is idézett eseti döntések a felperesi álláspontot támasztják alá. A perbeli esetben a vontatott jármű és a vontató gépkocsi üzembentartója nem azonos, a két személy elválik egymástól. „Önkár” abban az esetben következhetett volna be, amennyiben az üzembentartói személyek azonosak mind a vontató, mind a vontatott jármű tekintetében.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet nem fellebbezett (az I. r. alperessel szemben 6.502.286.-Ft-ot és kamatait meghaladóan, míg a II. r. alperessel szemben a keresetet egészében elutasító) rendelkezéseit nem érintette figyelemmel arra, hogy ezen ítéleti rendelkezések a P. 228. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedtek.

A fellebbezés nem alapos.

Az I. r. alperes fellebbezési érvelése szerint az I. fokú bíróság eljárási szabálysértést követett el eljárása során és írásba foglalt ítéletében.

Ennek figyelembe vételével az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során olyan lényeges eljárási szabálysértést nem történt, amely tartalmában a Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezést megalapozná, továbbá a felperes fellebbezésében olyan további bizonyítási eljárást nem kezdeményezett, amely a Pp. 252. § (3) bekezdése szerinti eljárás megismétlését indokolná.

Erre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet érdemben vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbíráláshoz szükséges kellő mélységig feltárta, az ítélőtábla a döntésével és annak indokaival nagyobb részben egyetért, a fellebbezésben foglaltak alapján az alábbiakra mutat rá.

A veszélyes üzemek károkozásaiért az felel, aki a fokozott veszélyes tevékenységet folytatja. Ez a személy a veszélyes üzem fenntartója, akinek érdekében a veszélyes üzem működik, aki a veszélyes üzemre vonatkozó alapvető döntéseket meghozza, aki a veszélyforrás elleni különleges védekezésre folyamatosan köteles, vagyis az üzembentartó. Az üzembentartó nem szükségképpen a közvetlen károkozó. Nem kizárt, hogy a kettő, a közvetlen és a közvetett károkozó személye egybeessen. Azonban ha a közvetlen károkozó és a veszélyes üzem gazdája eltér egymástól, akkor a fokozott veszéllyel járó tevékenységért a kár közvetett okozója, tehát az üzembentartó felel.

Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy a „feketefuvar”, vagyis a II. r. alperes ügyvezetőjének tudta és beleegyezése nélkül, a sofőr által esetlegesen magánszemélyként végzett fuvar nem változtat az üzembentartói minőségen. Vagyis amennyiben a fuvarozási szerződés a felperes és II. r. alperes között létrejött, úgy a régi Ptk. 348. § (1) bekezdése alapján a II. r. alperes alkalmazottjának felelőssége az okozott kárért fennáll.

A munkáltató, mint üzembentartó a Kgtb. törvény 3. § 4. pontja értelmében biztosítotttnak minősül, ezáltal az okozott kár megtérítéséért való felelőssége az I. r. alperesnek, mint biztosítónak fennáll. Abban az esetben viszont, ha a fuvarozásra nem a II. r. alperes és a felperes között létrejött fuvarozási jogviszony keretében, hanem feketefuvarként került sor, úgy a II. r. alperes üzembentartói minősége ugyancsak fennáll, az változatlan marad. Tehát a II. r. alperesre, mint üzembentartóra a biztosítás kiterjed, míg a biztosítás a Kgtb. törvény 3. § 4. pontja alapján a gépjárművet vezető személyre is kiterjed. Mindebből az következik, hogy a feketefuvar esetén is fennáll a biztosító fizetési kötelezettsége.

Ügydöntő jelentősége van annak, hogy a ... a II. r. alperes alkalmazottjának a felelősségét megállapította a baleset bekövetkezéséért. A hatóság megállapítása a jelen esetben bírói bizonyosságot keletkeztetett a körben, hogy a közvetlen károkozót (a gépjármű vezetőjét) felróhatóság terheli a bekövetkezett kárért, míg ennek továbbutalásaként aggálymentesen megállapítható a közvetlen károkozó (üzembentartó) veszélyes üzemi felelőssége, amely az I. r. alperes helytállási kötelezettségét megnyitja. A vontató (vezetőjének) felróható magatartása vezetett a káreseményhez kizárólagosan, következésképpen közrehatás, illetve rendellenesség hiányában a vontatmány (utánfutó) üzembentartójának felelőssége fel sem merülhet.

Kiemeli a másodfokú bíróság a hivatkozott Kúriai jogesetek kapcsán, hogy azok a vontató és a vontatott járművek külső, 3. személyek relációjában felmerülő felelősségére adnak választ és nem tartalmaznak iránymutatást a vontató és a vontatmány belső (egymás) közötti felelősségi rendszerére.

Külön kiemeli az ítéletábra, hogy - figyelemmel a kötelező biztosítottság tényére - a vontató és a vontatmány de facto egységes, azonban de jure külön-külön veszélyes üzemnek minősül.

A CMR egyezményre alapított kereseti kérelem elutasításáról az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott, helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes és a II. r. alperes között fuvarozási szerződés jött létre. A fuvarozási szerződés létrejöttét bizonyítja a felperes által 8/F/3 által csatolt átadás-átvételi jegyzőkönyv, mely szerint a pótkocsi és a rajta elhelyezett árukészlet átadása-átvétele ... megtörtént, melynek tényét maga a II. r. alperesi ügyvezető aláírásával igazolta. A fuvarozási jogviszony keretében történő szállítás részleteit a felperes a II. r. alperessel email váltás keretében egyeztetette, melyet a 6/F/1 szám alatt csatoltan a felperes igazolt. A II. r. alperes ügyvezetője az eljárás során nyilatkozatot nem tett, így az elsőfokú bíróság a Pp. 163. § (2) bekezdésének alkalmazásával, továbbá a meghallgatott tanúk vallomásai alapján helyesen

vonta le azt a következtetés, hogy a peres felek között a CMR egyezmény hatálya alá tartozó fuvarozási szerződés jött létre.

Az elsőfokú bíróság a CMR egyezmény 32. cikkének 1. és 2. pontjai alapján helyesen állapította meg, hogy a perbeli esetben a követelés elévülése folytán a CMR egyezményre alapítottan nem, kizárólag a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás alapján foghat helyt a felperesi kereset.

A II. r. alperes fellebbezését kizárólag a jogalap vonatkozásában terjesztette elő, az összecszerűséget nem vitatta, így annak érdemi vizsgálatát a másodfokú bíróság mellőzte.

Az elsőfokú bíróság 6.502.286.-Ft főkövetelés és ennek kamatai megfizetésére kötelezte az I. r. alperest. Az ítélet emellett rendelkezett a feleket terhelő perköltségről. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Itt mutat rá a másodfokú bíróság arra, hogy nem helytálló a II. r. alperes azon fellebbezési hivatkozása, mely szerint az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmaz rendelkezést az II. r. alperes vonatkozásában. Az elsőfokú bíróság ugyanis a II. r. alperes vonatkozásában a keresetet elutasította.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az érdemben vizsgált elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltak alapján - a fenti kiegészítéssel - hagyta helyben.

A felperes fellebbezése eredménytelen, ezért a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ítélet tábla a felperest az alperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint megállapított 160.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Az I. r. alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, elvesztessége okán az eljárás során felmerült, a perérték 8 %-át kitevő fellebbezési illeték utólagos megfizetésére köteles a 6/1986. (VI.6) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2017. május 3.

. Senyei György s.k.
a tanács elnöke, előadó

. Ócsai Beatrix s.k.
bíró

. Bicskei Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: